

si je izbrala. Njeni spomini bi bili brez izčrpnih podatkov, ki jih je prispevala Alenka Puhar, vsekakor težje razumljivi. Za opravljeno delo, ki je znatno preseglo uredniške naloge, bi ji bila Angela Vode gotovo hvaležna.

Mateja Jeraj

Takis Michas, **Unholy alliance. Greece and Milošević's Serbia**. College Station : Texas A&M University Press, 2002. 176 strani. (Eastern European studies ; 15)

Knjiga grškega novinarja Takisa Michasa predstavlja zgodovino grško-srbskih meddržavnih odnosov v devetdesetih letih 20. stoletja. To je v obdobju, ko sta grška država in grško ljudstvo – kljub obsodbi zahodnoevropske in severnoameriške javnosti in politike delovanja srbskih ekstremistov v Bosni in Hercegovini – široko podpirali politiko Slobodana Miloševića na območju nekdanje Jugoslavije.

Knjiga je razdeljena na tri dele. V prvem avtor predstavi delovanje grške politike v odnosu do dogodkov na območju nekdanje Jugoslavije do leta 1995. Najprej je predstavljena podpora grške vlade, grške pravoslavne cerkve in grških medijev politiki Slobodana Miloševića, Radovana Karadžića in Ratka Mladića v obdobju bosanske krize, nato pa še obiski Karadžića in Miloševića v Grčiji. Orisano je tudi delovanje Grkov v Bosni in Hercegovini, ki so celo sodelovali tudi pri poboju 8.000 civilistov v Srebrenici. Po avtorjevih navedbah naj bi si grška vlada tudi v 21. stoletju zatiskala oči pred tem dejstvom, navaja pa tudi, da naj bi med jugoslovansko krizo Milošević celo predlagal združitev Srbije in Zvezne republike Jugoslavije v konfederacijo, ob tem pa tudi delitev Vardarske Makedonije.

V zvezi s tem je v posebnem podpoglavju orisana tudi grška politika do makedonskega vprašanja. Tako naj po avtorjevih navedbah Grčija po letu 1944 ne bi zanikala obstoja makedonskega naroda in makedonskega jezika. Nasprotovala naj bil le obstoj imena Makedonci za slovansko ljudstvo. Grčija seveda tudi ni priznavala obstoja makedonske manjšine v »Egejski« Makedoniji. Avgusta 1991 je tako grški zunanji minister Samaras izročil svojim evropskim kolegom memorandum, v katerem je trdil, da Makedonija in Kosovo spričo ekonomskih, geopolitičnih in historičnih razlogov ne moreta preživeti kot samostojni državni tvorbi. Priznanju Makedonije je Grčija dolgo nasprotovala in še danes nasprotuje imenu »Makedonija« kot uradnemu nazivu za to nekdanjo jugoslovansko republiko.

V drugem delu avtor navaja, da so srbski podjetniki našli v Grčiji možnost za pranje denarje in za trgovanje v času embarga mednarodne skupnosti. Avtor tudi navaja, da so protiameriške in proti-Clintonovske demonstracije, do katerih je prišlo v času obiska Billa Clintona v Grčiji leta 1999 (med napadom sil zveze NATO na Jugoslavijo), značilne za prikaz stališč Grkov do napada na Zvezno republiko Jugoslavijo.

V tretjem delu Michas predstavi radikalizacijo grške pravoslavne cerkve, logiko etničnega nacionalizma v Grčiji ter logiko novega protiamerikanizma, ki v Grčiji v nekaterih krogih prevladuje še danes.

Matjaž Klemenčič

Acta historico-oeconomica. Časopis za ekonomsko povijest. Vol. 30–31. Zagreb : Školska knjiga, 2003/2004. 212 strani.

V skrajno neugodnih razmerah ta edina specializirana revija za gospodarsko zgodovino v prejšnjem jugoslovanskem prostoru vendarle še izhaja. Kot sem omenil že v prikazu ene prejšnjih števil, je to skorajda »Einmannbetrieb«, kajti večina razprav izvira od glavnega in odgovornega urednika dr. Ivana Ercega.

Prva razprava »Jozefinsko muško stanovništvo po županijama (17285/87)« (str. 7–12) izvira od njega. V hrvaških županijah je tedaj živel 317.754 moških ali 9,42 odstotkov v Translajtani (brez Sedmograške in kraljevskih mest). Ti moški so razčlenjeni na duhovnike, plemiče, uradnike, meščane (tržane), kmete gospodarje, naslednike kmetov ali obrtnikov, gostače in ostale. Zanimivo je, da je bilo dečkov od 1–12 let skoraj 31, od 13–17 let pa 7,63 odstotkov vseh moških, kar ponazarja sorazmerno veliko mladost celotne moške populacije.